

ANDIITIDE SIIRDUMINE HOMMIKUMAASESSE

INIMSOO kodumaa on Aasia. Andon ja Fonta sündisid selle mandri ühel lõunapoolsel poolsaarel. Praeguse Afganistani mägismaadele rajas nende järglane Badonan algelise kultuurikeskuse, mis püsis üle poole miljoni aasta. Siin, inimsoo idapoolses koondumispunktis, eristusid sangikrahvad andoniitide tüvikonnast ja nende esimene kodumaa, esimesed jahimaad ja esimene lahinguväli olid Aasias. Edela-Aasia oli tunnistajaks dalamaatlaste, nodiitide, adamiitide ja andiitide järjestikustele tsivilisatsioonidele ning neilt aladelt levisid nüüdisaegse tsivilisatsiooni potentsiaalid üle kogu maailma.

1. TURKESTANI ANDIIDID

¹ Enam kui kahekümne viie tuhande aasta jooksul ehk peaaegu kuni aastani 2000 eKr elasid Euraaasia südames valdavalt, kuigi väheneval määral andiidid. Turkestani madalikel pöördusid andiidid Euroopa poole, liikudes ringi ümber sisemaajärvede, selle piirkonna mägismaadelt imbusid nad aga itta. Ida-Turkestan (Sinkiang) ja vähemal määral ka Tiibet olid iidised väravad, mille kaudu Mesopotaamia rahvad tungisid üle mägede kollase inimese põhjapoolsetele aladele. Andiitide imbumine Indiasse kulges kaheti — Turkestani mägismaadelt Punjabi ja Iraani karjamaadelt läbi Belutšistani. See varane sisseränne ei olnud mingis mõttes vallutusretk, see oli pigem andiidi hõimude pidev vool Lääne-Indiasse ja Hiinasse.

² ¶ Andiidi segakultuuri keskused püsisid peaaegu viisteist tuhat aastat Sinkiangis Tarimi jõgikonnas ja lõuna pool Tiibeti mägismaal, kus andiidid olid andoniitidega ulatuslikult segunenud. Tarimi org oli tõelise andiitide kultuuri idapoolseim eelpost. Andiidid ehitasid siia oma asulad ja sõlmisid kaubandussuhted edumeelsete hiinlastega idas ja andoniitidega põhjas. Tarimi org oli tol ajal viljakas maa, sest sademeid oli rohkesti. Ida pool laius avar Gobi rohumaa, kus karjakasvatajad hakkasid järk-järgult põllundusele üle minema. See tsivilisatsioon hävis, kui vihma toovad tuuled nihkusid kagusse, aga omal ajal konkureeris Mesopotaamia endaga.

³ ¶ Aastaks 8000 eKr hakkas Kesk-Aasia mägismaa üha suurem põuasus andiite orgudesse ja merekallastele ajama. Süvenev põud sundis neid minema Niiluse, Eufraati, Induse ja Kollase jõe orgudesse ja kutsus andiidi tsivilisatsioonis esile ka uue arengu. Hakkas tekima uus arvukas klass, kaupmehed.

⁴ Kui kliima muutis küttimise rändavatele andiitidele ebatulusaks, ei järginud nad vanemate rasside arengut ega hakanud karjakasvatajateks. Tekkis kaubandus ja linnaelu. Egiptusest läbi Mesopotaamia ja Turkestani kuni Hiina ja India jõgedeni hakkasid tsiviliseeritumad hõimud koonduma tootmise ja kaubandusega tegelevatesse linnadesse. Kesk-Aasia kaubandusmetropoliks sai Adonia, mis asus praeguse Ašhabadi lähedal. Nii maismaal kui ka veeteedel kiirenes kivi-, metalli- puidu- ja keraamikakaubandus.

⁵ Ent üha süvenev põud põhjustas andiitide suureneva väljarännu Kaspia merest lõunasse ja itta jäävatelt aladelt. Sisserändelaine pöördus põhjast lõunasse ja Babüloonia ratsanikud tungisid Mesopotaamiasse.

⁶ Kesk-Aasia üha suurema põuasuse mõjul elanikkond kahanes, samuti vähenes nende rahvaste sõjakus. Kui sademete vähenemine põhja pool surus nomaadidest andoniite lõunasse, toimus andiitide tohtu väljaränd Turkestanist. See oli niinimetatud aari-alaste löplik liikumine Vahemere idarannikule ja Indiasse. Sellega kulmineerus Aadama segunenud järeltulijate kauakestnud hajumine, mille käigus need arenumad rassid täiustasid mõningal määral kõiki Aasia rahvaid ja enamikku Vaikse ookeani saarte rahvastest.

⁷ Üle idapoolkera laiuli hajudes jäid andiidid seega ilma oma kodumaast nii Mesopotaamias kui ka Turkestanis, sest andoniitide ulatuslik lõuna poole liikumine vähendas andiitide osakaalu sel määral, et nad peaaegu kadusid.

⁸ Kuid isegi kahekümnendal sajandil pärast Kristust on veel turaani ja tiibeti rahvaste seas andiidi vere jälgi, millest annavad tunnistust neis piirkondades vahetevahel leiduvad blondid inimtüübid. Varased Hiina üriksid räägivad punapäistest nomaadidest, kes elasid Kollase jõe äärsetest rahumeelsetest asulatest põhjas, ja säilinud on ka joonistusi, milles on tõetruult jäädvustatud nii blondi andiidi kui ka bruneti mongoli tüübi olemasolu Tarimi jõgikonnas neil kaugetel aegadel.

⁹ Kesk-Aasia andiitide varjatud sõjalised anded tulid viimati eredalt ilmsiks 1200. a pKr, mil mongolid asusid Tšingis-khaani juhtimisel vallutama suuremat osa Aasia mandrist. Ja nagu vana aja andiidid, nii kuulutasid ka need sõjamehed, et on olemas vaid „üks Jumal taevas”. Nende impeeriumi varase lagunemise tõttu lükkus õhtumaa ja idamaa vaheliste kultuurisuhete

tekkimine kauaks edasi ja pidurdas tunduvalt mono-teistliku arusaama levikut Aasias.

2. INDIA VALLUTAMINE ANDIITIDE POOLT

¹ India on ainus paik, kus segunesid kõik Urantia rassid, ja andiitide sissetung lisas neile viimase tüvikonna. Mäestikes Indiast loodes tekkisid sangikrassid ja eranditult kõigi nende rasside liikmed jõudsid varakult India alakontinendile, jättes endast maha kõige heterogeensema rasside segu, mis Urantial on kunagi elanud. Vana India oli nagu sisserändavate rasside valgala. Poolsaare alumine osa oli varem veidi kitsam kui praegu, Gangese ja Induse deltid on kujunenud suures osas viimase viiekümne tuhande aasta jooksul.

² India varaseimad rassisegud tekkisid saabunud punase ja kollase rassi segunemisest põliselanikest andoniitidega. Seda rühma nõrgendas hiljem asjaolu, et see neelas endasse suure osa väljasurevast idapoolsetest rohelistest rahvastest ning ka oranžist rassist, ent parandas veidi sinise inimese lisandumine, samas sai see taas tugevasti kannatada indigorassi suurte hulkadega kokkusulamise tõttu. Niinimetatud India põliselanikud esindavad vaevalt küll neid varaseid inimesi; pigem on nad kõige vähemarenenud lõuna- ja idapoolne haru, mis jäi nii varaste andiitide kui ka nende hiljem ilmunud aaria sugulaste poolt täielikult puutumata.

³ ¶ Aastaks 20 000 eKr oli Lääne-India elanikkond saanud lisaks juba Aadama verd ja üheski teises rahvas Urantia ajaloos pole kunagi kombineerunud nii palju erinevaid rasse. Kahjuks olid aga teisesed sangiktüvikonnad veel valdavad ja oli tõeline õnnetus, et sellest ammusest rasside sulatusahjust puudusid nii suures osas sinine ja punane inimene. Kui oleks olnud rohkem esmaseid sangiktüvikondi, oleksid need andnud suure panuse tsivilisatsiooni, mis oleks võinud veelgi vägevamaks kujuneda. Tegelikult läks nii, et punane inimene hävitas end ise Ameerika mandritel, sinine inimene lahutas meelt Euroopas ja Aadama varased järglased (ning enamik hilisematest) ilmutasid vähe soovi seguneda tumedamat nahavärvi rahvastega, olgu siis Indias, Aafrikas või mujal.

⁴ ¶ Ligikaudu 15 000 a eKr kutsus kasvava rahvastiku surve kogu Turkestani ja Iraanis esile andiitide esimese tõeliselt ulatusliku liikumise India poole. Need arenenud rahvad valgusid enam kui viieteistkümne sajandi jooksul läbi Belutšistani mägismaade, levisid Induse ja Gangese orgudesse ning liikusid aeglaselt lõuna poole Dekkanisse. See andiitide surve loodest tõrjus paljud vähemarenenud lõuna- ja idapool-

sed rahvad Birmasse ning Lõuna-Hiinasse, kuid mitte sel määral, et päästa sissetungijate rassi kadumisest.

⁵ India suutmatusel saavutada Euraasias hegemoniat olid suures osas topograafilised põhjused: elanikkonna surve põhjast surus lihtsalt enamiku rahvast lõunasse, aina ahtamaks jäävale Dekkani territooriumile, mida ümbritses igast küljest meri. Kui oleks saanud rännata naabermaadele, oleks vähemarenenud rahvad igas suunas välja tõrjutud ja arenenumad tüvikonnad saavutanuksid kõrgema tsivilisatsiooni.

⁶ Nüüd aga püüdsid need varased andiidid meeletlikult oma identiteeti säilitada ja tõkestada rassi allaneelamist sel teel, et kehtestasid segaabeludele ranged piirangud. Aastaks 10 000 eKr olid andiidid sellele vaatamata kadunud, kuid rahvas oli sellest sulandumisest tunduvalt paranenud.

⁷ ¶ Rasside segunemine on alati kasulik, sest soodustab kultuuri mitmekesisust ja sunnib tsivilisatsiooni edasi liikuma, ent kui rassitüvikondade vähemarenenud elemendid on ülekaalus, jäävad need saavutused lühiajalisteks. Paljukeelne kultuur võib säilida vaid siis, kui arenenumad tüvikonnad paljunevad vähemarenenutega võrreldes suuremal hulgal. Vähemarenenute piiramatu paljunemine, kui arenenumate paljunemine üha väheneb, mõjub kultuursele tsivilisatsioonile alati hukatuslikult.

⁸ Kui andiidi vallutajaid oleks olnud kolm korda rohkem või kui nad oleksid kõige vähemsoovitava kolmandiku oranži-rohelise-indigorassi segust välja tõrjunud või hävitanud, oleks Indiast saanud üks maailma tsivilisatsiooni juhtivaid keskusi, mis oleks ligi meelitanud rohkem hilisemaid mesopotaamlaste laineid, kui need voolasid Turkestani ja sealt põhja poole Euroopasse.

3. DRAVIIDIDE INDIA

¹ Andiididest India-vallutajate segunemisel põlisrahva tüvikondadega tekkis lõppkokkuvõttes see segarahvas, keda on nimetatud draviidideks. Varasematel ja puhtamatel draviididel olid head eeldused kultuurisaavutusteks, aga need nõrgenesid üha, kui andiidi pärand muutus aina ahtamaks. See hukutaski India tärkava tsivilisatsiooni peaaegu kaksteist tuhat aastat tagasi. Ent ka selle vähese Aadama vere sissevool kiirendas tunduvalt ühiskonna arengut. Liittüvikond tõi kohe esile kõige mitmekülgsema tolleaegse kultuuri.

² Üsna varsti pärast India vallutamist kaotasid draviidi andiidid rassilise ja kultuurilise sideme Mesopotaamiaga, aga mere- ja karavaniteede hilisem avanemine taastas need sidemed; India pole viimase kümne

tuhande aasta jooksul kunagi Mesopotaamiaga läänes ja ka Hiinaga idas sidemeid päriselt katkestanud, kuigi tõkestavad mäed soodustasid palju enam suhtlemist läänega.

³ ¶ India rahvaste kõrgem kultuur ja usulised kalduvused pärinevad draviidi ülemvõimu varajastest aegadest ja tulenevad osaliselt asjaolust, et Indiasse jõudis nii varajaste andiitide kui ka hilisemate aarialaste sissetungidega palju setiidi preestreid. India religiooni ajalugu läbib monoteism pärineb seega adamiitide õpetustest teises aias.

⁴ Juba 16 000 a eKr jõudis Indiasse sajast setiidi preestrist koosnenud rühm ning nad oleksid selle paljumeelse rahva läänepoolse osa usuliselt peaaegu vallutanud. Ent nende religioon ei jäänud püsima. Viie tuhande aastaga mandusid nende doktriinid Paradiisi-Kolmsusest kolmühtseks tulejumala sümboliks.

⁵ Ent enam kui seitsme tuhande aasta jooksul, kuni andiitide migratsioonide lõpuni, jäi India elanike religioosne staatus palju kõrgemaks kui maailmas üldiselt. India oli tol ajal lootust muutuda kultuuri, religiooni, filosoofia ja majanduse alal maailma juhtivaks tsivilisatsiooniks. Ning kui lõunapoolsed rahvad poleks andiite täielikult endasse neelanud, oleks see siht tõenäoliselt teostunud.

⁶ ¶ Draviidi kultuurikeskused asusid jõgede, põhiliselt Induse ja Gangese orus ja Dekkanis kolme suure jõe ääres, mis voolasid läbi Ida-Ghatide merre. Lääne-Ghatide ranniku asulad saavutasid oma esiletõusu tänu mere kaudu toimuvatele kontaktidele Sumeriga.

⁷ Draviidid olid esimesi rahvaid, kes ehitasid linna ning tegelesid laialdaselt ekspordi ja impordiga nii maa kui ka mere kaudu. Aastaks 7000 eKr käisid kaamelikaravanid regulaarselt kauges Mesopotamias; draviidi laevateed laienesid mööda rannikut üle Araabia mere Sumeri linnadeni Pärsia lahe ääres ja Bengali lahes jõuti Lääne-India saarteni. Need meresõitjad ja kaupmehed tõid Sumerist kaasa tähestiku ja kirjakunsti.

⁸ Kaubandussuhted aitasid suuresti kaasa kosmopoliitilise kultuuri edasisele mitmekesistumisele, mille tulemusena tekkisid varakult paljud linnaelu mugavused ja isegi luksus. Kui hiljem ilmunud aarialased Indiasse jõudsid, ei tundnud nad küll draviidides ära oma sangikrassidesse neeldunud andiidi nõbusid, kuid leidsid eest hästiarenenud tsivilisatsiooni. Vaatamata bioloogilisele piiratusele rajasid draviidid kõrge tsivilisatsiooni. See levis hästi üle kogu India ja püsib Dekkanis praegugi.

4. AARIALASTE SISSETUNG INDIASSE

¹ Teist korda jõudsid andiidid Indiasse aarialaste peaaegu viissada aastat kestnud sissetungina kolmanda aastatuhande keskel enne Kristust. See sisseränne tähistas andiitide lõplikku lahkumist oma kodumaalt Turkestanist.

² Aarialaste varased keskused rajati kõikjale India põhjaossa, eriti loodepiirkonda. Neil sissetungijatel jäi maa vallutamine pooleli ja see tegematajätmine sai neile saatuslikuks, sest nad neeldusid oma väikesearvulisuse tõttu lõunapoolsetesse draviididesse, kes hõivasid seejärel kogu poolsaare, välja arvatud Himaalaja provintsid.

³ Aarialased jätsid rassiliselt Indiasse vähe jälgi, välja arvatud põhjapoolsetesse provintsidesse. Dekkanis oli nende mõju rohkem kultuuriline ja usuline kui rassiline. Niinimetatud aaria veri püsis Põhja-Indias rohkem hilisemate vallutajate, kaupmeeste ja misjonäride mõjul, mitte niivõrd seetõttu, et nad viibisid neis piirkondades suurte hulkadena. Aaria vere pidev imbumine Punjabi toimus kuni esimese sajandini enne Kristust, kusjuures viimased sissevoolud kaasnesid hellenistlike rahvaste sõjakäikudega.

⁴ Lõpuks segunesid aarialased ja draviidid Gangese madalikul ja löid kõrge kultuuri, hiljem tugevdas seda keskust kirdepoolse Hiina panus.

⁵ Indias jõudis aegade jooksul õitsenguni mitu erinevat ühiskonnakorda aarialaste pooldemokraatlikest süsteemidest kuni despootlike ja monarhistlike valitsemisvormideni. Kuid ühiskonna kõige iseloomulikum joon oli suurte sotsiaalsete kastide püsimine, millele olid alguse pannud oma rassi identiteeti säilitada püüdnud aarialased. See keeruline kastisüsteem on säilinud praegusajani.

⁶ Kõik neli suurt kasti peale esimese moodustati asjatuks osutunud katsena vältida aaria vallutajate rassilist ühtesulamist oma vähemarenenud alamatega. Kuid kõrgeim kast, õpetajad-preestrid, pärineb setiitidest; kahekümnendal sajandil pärast Kristust elavad braahmanid on teise aia preestrite otsesed kultuurilised järeltulijad, ehkki nende õpetused erinevad suuresti nende kuulsusrikaste eelkäijate omadest.

⁷ Kui aarialased Indiasse saabusid, tõid nad kaasa Jumaluse kontseptsiooni, mille olid säilitanud oma vanades teise aia religiooni pärimustes. Kuid brahmanismi preestrid ei suutnud tagasi tõrjuda paganlikku mõju, mis tekkis järsul kokkupuutel Dekkani primitiivsemate religioonidega pärast aaria rassi kadumist. Seetõttu langes elanikkond suure osas madalamatele religioonidele omase orjastava ebausku kütkeisse; ja

nii ei õnnestunudki Indial luua kõrget tsivilisatsiooni, mis aimus varasematest aegadest.

⁸ Vaimne ärkamine kuuendal sajandil enne Kristust ei jäänud Indias püsima ja oli juba enne Muhamedi sissetungi hääbunud. Ent kunagi võib veel kerkida esile suurem Gautama, kes viib kogu India otsima elavat Jumalat, ning maailm näeb siis, kuidas kannavad vilja need kultuuripotentsiaalid, mis on olemas ka sellel mitmekülgisel rahval, kes nii kaua on paigalpäisiva vaimse nägemuse halvava mõju all nagu koomas lebanud.

⁹ Kultuur toetub bioloogilisele alusele, aga ainuüksi kast ei suutnud aaria kultuuri püsivaks muuta, sest just religioon, tõeline religioon on selle kõrgema energia vältimatu allikas, mis juhib rajama inimestevahelisel vendlusel põhinevat arenenud tsivilisatsiooni.

5. PUNANE INIMENE JA KOLLANE INIMENE

¹ Kui India lugu räägib põhiliselt andiitide vallutustest ja lõpuks vanematesse arenevatesse rahvastesse neeldumisest, siis Ida-Aasia puhul tuleb rääkida pigem esmastest sangikutest, eriti punasest ja kollasest inimesest. Need kaks rassi pääsesid suures osas segunemisest alaväärtusliku neandertali tüvikonnaga, mis sinist inimest Euroopas nii palju tagasi viis; sellega säilitasid nad esmase sangiktüübi kõrge potentsiaali.

² Varased neandertallased olid levinud kogu Euraaasias ja nende idapoolne tiib oli alaväärtuslike loomaliike tüvikondadega veelgi enam saastunud. Need inimesest madalamad tüübid suruti lõunasse sama viienda jääliustikuga, mis oli nii kaua tõkestanud sangikute rännet Ida-Aasiasse. Ja kui punane inimene liikus ümber India mäestike kirdesse, leidis ta eest neist madalamatest tüüpidest vaba Kirde-Aasia. Punaste rasside hõimukord kujunes välja varem kui ühelgi teisel rahval ja nad olid esimesed, kes lahkusid sangikute koondukohast Kesk-Aasias. Vähearenenud neandertali tüvikonnad hävitati või tõrjuti hiljem liikvele läinud kollaste hõimude poolt mandrilt välja. Aga punase inimese ülemvõim Ida-Aasias oli kestnud enne kollaste hõimude saabumist peaaegu sada tuhat aastat.

³ ¶ Enam kui kolmsada tuhat aastat tagasi jõudis Hiinasse mööda rannikut kollase rassi põhiosa. Nad tungisid iga aastatuhandega üha kaugemale sisemaale, kuid puutusid oma rändavate tiibeti vendadega kokku alles suhteliselt hilisel ajal.

⁴ Üha kiirem rahvastiku kasv sundis põhja poole liikuvat kollast rassi alustama tungi punase inimese jahimaadele. See sissetung koos rasside loomuliku

vastasusega kulmineerus vaenuga ja nii algas otsustav võitlus Kaug-Ida viljakate maade pärast.

⁵ Lugu sellest ajastutepikkusest võitlusest punase ja kollase rassi vahel on üks Urantia ajaloo kangelaslugusid. Need kaks arenenud rassi pidasid enam kui kaks-sada tuhat aastat kibedat ja lakkamatut sõda. Varasemates võitlustes olid üldiselt edukamad punased inimesed, nende röövretked tegid kollaste asulates suurt laastamistööd. Aga kollane inimene oli sõjapidamiskunstis võimekas õpilane ja ilmutas varakult tähelepanuväärset võimet elada oma kaasmaalastega rahu; hiinlastele sai esimesena selgeks, et ühenduses peitub jõud. Punastel hõimudel jätkusid vastastikku hävitavad konfliktid ja neid tabasid peagi korduvad lüüasaamised halastamatute hiinlaste agressiivsete rünnakute tagajärjel, sest nad jätkasid oma armutut tungi põhja poole.

⁶ ¶ Sada tuhat aastat tagasi võitlesid suures osas hävitatud punase rassi hõimud, selg vastu viimase jääkatte taanduvat jääd, ja kui maasild itta üle Beringi maakitsuse läbitavaks muutus, jätsid need hõimud Aasia mandri külalislahkuseta ranniku pikemalt mõtlemata maha. Sellest on möödas juba kaheksakümmend viis tuhat aastat, kui viimased puhtad punased inimesed Aasiast lahkusid, aga pikk võitlus jättis võidukale kollasele rassile oma geneetilise pitseri. Põhja-Hiina elanikud koos andoniitidest siberlastega sulandasisid endasse üsna palju punast tüvikonda ja said sellest ka ohtrasti kasu.

⁷ Põhja-Ameerika indiaanlased ei ole kunagi kokku puutunud isegi Aadama ja Eeva andiitidest järeltulijatega, sest nad tõrjuti oma kodumaalt Aasiast välja juba viiskümmend tuhat aastat enne Aadama tulekut. Andiitide rände ajajärgul levisid puhtad punased tüvikonnad üle Põhja-Ameerika nomaadihõimudena, küttidena, kes tegelesid vähesel määral ka põllundusega. Pärast Ameerika mandritele saabumist jäid need rassid ja kultuurirühmad ülejäänud maailmast peaaegu täielikult isoleerituks kuni kristliku ajastu esimese aastatuhande lõpuni, mil Euroopa valged rassid nad avastasid. Kuni selle ajani olid eskimod kõige valgemad inimesed, keda punase inimese põhjapoolsed hõimud olid kunagi näinud.

⁸ Punane ja kollane rass olid ainsad inimtüvikonnad, kes ilma andiitide mõjuta üldse kõrge tsivilisatsioonini jõudsid. Vanim Ameerika indiaanlaste kultuur oli Onamonalontoni keskus Californias, aga aastaks 35 000 eKr oli see ammu kadunud. Mehhikos, Kesk-Ameerikas ja Lõuna-Ameerika mägedes rajas hilisemad ja püsivamad tsivilisatsioonid rass, mis oli

valdavalt punane, kuid sisaldas üsna palju lisandeid kollasest, oranžist ja sinisest rassist.

⁹ Need tsivilisatsioonid olid sangikute arengu tulemus, vaatamata sellele, et Perusse jõudis ka andiidi vere jälgi. Kui välja arvata eskimod Põhja-Ameerikas ja mõned Polüneesia andiidid Lõuna-Ameerikas, ei olnud läänepoolkera rahvastel kuni esimese aastatuhande lõpuni pärast Kristust ülejäänud maailmaga mingeid kontakte. Melkisedekite algses kavas Urania rasse täiustada oli ette nähtud, et miljon Aadama puhast järeltulijat peab siirduma Ameerika punaseid inimesi täiustama.

6. HIINA TSIVILISATSIOONI KOIDIK

¹ Mingil ajal pärast punase inimese tõrjumist Põhja-Ameerikasse surusid laialilevivad hiinlased andoniidid Ida-Aasia jõeorgudest välja: põhja poole Siberrisse ja läände Turkestani, kus nad puutusid peagi kokku andiitide kõrge kultuuriga.

² Birmas ja Indo-Hiina poolsaarel India ja Hiina kultuurid segunesid, sulasid kokku ning panid aluse neil aladel järjestikustele tsivilisatsioonidele. Siin on kadunud rohelise rassi osakaal püsinud suurem kui kusagil mujal maailmas.

³ Vaikse ookeani saartel elas palju erinevaid rasse. Lõunapoolsetel ja suurematel saartel elasid rahvad, kelles oli suur rohelise ja indigovere osakaal. Põhjapoolsetel saartel elasid andoniidid ja hiljem rassid, kelle hulgas oli suur osa kollastel ja punastel tüvikondadel. Jaapani rahva esivanemad tõrjuti mandrilt välja alles 12 000 a eKr põhjapoolsete hiina hõimude võimsa tungiga piki rannikut. Nende lõplik väljaränd polnud põhjustatud niivõrd rahvastikusurvest kui nende juhi algatusest, keda nad olid hakanud jumalikuks olendiks pidama.

⁴ Nagu India ja Vahemere idaranniku rahvadki, rajasid kollase inimese võidukad hõimud oma esimesed keskused ranniku äärde ja jõgede kallastele. Rannikuasulatel läks hilisematel aastatel halvasti, sest üha suuremate üleujutuste ja jõgede voolusuuna muutuste tõttu ei olnud madalikulinnades enam võimalik elada.

⁵ Kakskümmend tuhat aastat tagasi olid hiinlaste esivanemad ehitanud üles tosin tugevat algelise kultuuri ja hariduse keskust, eriti piki Kollast ja Jangtse jõge. Ja nüüd said need keskused jõudu juurde Sinkiangist ja Tiibetist saabuvate arenenud segarahvaste pidevast voolust. Sisseränne Tiibetist Jangtse orgu ei olnud nii laiaulatuslik kui põhja pool ning Tiibeti

keskused polnud ka nii edasijõudnud kui Tarimi jõgikonna omad. Ent mõlemad liikumised kandsid teataval hulgal andiidi verd ida poole jõeäärsetesse asuladesse.

⁶ Iidse kollase rassi ülemvõim tulenes neljast tähtsast tegurist.

⁷ 1. *Geneetiline*. Erinevalt oma sinistest sugulasest Euroopas olid nii punased kui ka kollased rassid suures osas pääsenud segunemisest alaväärtuslike inimtüvikondadega. Põhjahiinlased, keda oli arenenuma punase ja andoniidi tüvikondade väheste kogustega juba tugevdatud, said peagi kasu üsna suurest andiidi vere sissevoolust. Lõunahiinlastel selles suhtes nii hästi ei läinud. Nad olid pikka aega kannatanud rohelise rassiga sulandumise tagajärjel, pärast seda nõrgestas neid aga veelgi vähearenenud rahvaste massiline sissevool, keda draviidi-andiidi sissetung oli Indiast välja tõrjunud. Ka tänapäeva Hiinas on põhja- ja lõunapoolne rass selgelt erinevad.

⁸ ¶ 2. *Sotsiaalne*. Kollasele rassile sai varakult selgeks omavahelise rahu väärtus. Nende sisemine rahumeelsus soodustas sedavõrd elanikkonna kasvu, et kindlustas nende tsivilisatsiooni leviku paljude miljonite seas. 25 000 kuni 5000 a eKr oli kõrgeim tsivilisatsioonitase Urantial just Kesk- ja Põhja-Hiinas. Kollane inimene jõudis esimesena rassisolidaarsuseni — saavutas esimesena suuremastaabilise kultuurilise, sotsiaalse ja poliitilise tsivilisatsiooni.

⁹ 15 000 a eKr elanud hiinlased olid agressiivsed sõjapidajad; neid ei olnud nõrgestanud ülemäärane minevikuaustus ning need peaaegu kaksteist miljonit hiinlast moodustasid kompaktsed, ühist keelt rääkiva terviku. Sel ajajärgul ehtasid nad üles tõelise riigi, mis oli palju ühtsem ja homogeensem kui teised nende ajaloolised poliitilised ühendused.

¹⁰ ¶ 3. *Vaimne*. Hiinlased olid andiitide rännete ajal üks maailma vaimseimaid rahvaid. Pikaajaline kinnipidamine Singlangtoni kuulutatud Ühe Tõe palveldamisest säilitas nende edumaa enamiku teiste rahvaste ees. Edumeelne ja edasijõudnud religioon on sageli otsustav kultuuri arengut stimuleeriv tegur: sel ajal kui India kidus, rühkis Hiina edasi religiooni ergutava mõju tõttu, milles tõde käsitati ülimal Jumalusena.

¹¹ Tõe palveldamine ajendas kartmatult uurima looduseadusi ja inimkonna potentsiaale. Hiinlased olid juba kuus tuhat aastat tagasi usinad õpilased ja agarad tõeotsijad.

¹² ¶ 4. *Geograafiline*. Hiina on läänest kaitstud mägedega ja idast Vaikse ookeaniga. Rünnakutele on lahki vaid põhjaosa ja alates punase inimese aegadest ku-

ni andiitide hilisemate järeltulijate saabumiseni ei elanud põhjas ühtki agressiivset rassi.

¹³ Ja kui poleks olnud tõkestavaid mägesid ja hilisemat vaimse kultuuri langust, oleks kollane rass kahtlemata meelitanud enda juurde suurema osa andiitide rännetest Turkestani ja nad oleks kindlasti maailma tsivilisatsioonis kiiresti ülemvõimu saavutanud.

7. ANDIIDID JÕUAVAD HIINASSE

¹ Ligikaudu viisteist tuhat aastat tagasi ületasid andiidid suure huljana Ti Tao mäekuru ja levisid laiali üle Kollase jõe ülemjooksu oru Hiina Kansu asulasse. Peagi tungisid nad ida poole Henani, kus asusid kõige edumeelsemad asulad. Need sissetungijad läänest olid pooleldi andoniidid ja pooleldi andiidid.

² Kollase jõe äärsed põhjapoolsed kultuurikeskused olid olnud alati edumeelsemad kui lõunapoolsed asulad Jangtse ääres. Mõne tuhande aasta jooksul pärast nende arenenumate surelike väikeste rühmade saabumist olid Kollase jõe äärsed asulad juba Jangtse küladest ette jõudnud ja saavutanud oma lõunapoolsete vendadega võrreldes kõrge positsiooni, mille on praeguseni säilitanud.

³ ¶ Andiite polnud eriti palju ning nende kultuur ei olnud ka nii palju kõrgem, kuid nendega ühtesulamise tulemusena tekkis mitmekülgsem tüvikond. Põhjahiinlased said andiidi tüvikonnast just nii palju, et see stimuleeris veidi nende loomupäraselt võimekat meelt, kuid mitte sedavõrd, et sütitada neid rahutu, uuriva uudishimuga, mis on väga iseloomulik põhjapoolsetele valgetele rahvastele. See andiitide pärandi piiratud sissevool häiris sangiktüübi loomupärasest stabiilsust vähe.

⁴ ¶ Andiitide hilisemad lained tõid kaasa Mesopotaamia kultuurisaavutusi, eriti kehtib see viimaste läänest tulnud sisserändelainete kohta. Need täiustasid tunduvalt Põhja-Hiina majandus- ja hariduselu ning kuigi nende mõju kollase rassi religioossele kultuurile oli lühiajaline, aitasid andiitide hilisemad järeltulijad vaimsele ärkamisele palju kaasa. Andiidi legendid Eedeni ja Dalamatia ilust mõjutasid siiski hiina pärimusi; varajastes hiina legendides asus „jumalate maa” läänes.

⁵ Hiina rahvas hakkas ehitama linnu ja tegelema tootmisega alles vähem kui 10 000 a eKr, pärast kliima muutumist Turkestanis ja hilisemate andiidi immigrantide saabumist. See uue vere sissevool ei andnud kollase inimese tsivilisatsioonile küll midagi olulist juurde, kuid stimuleeris kõrgemate hiina tüvikon-

dade varjatud omaduste kiiret arengut. Alates Henani kuni Shenxini hakkasid arenenud tsivilisatsiooni potentsiaalid vilja kandma. Sellest ajast pärinevad metalli töötlemine ja kõik tootmiskunstid.

⁶ Teatavad sarnasused Vana-Hiina ja Mesopotaamia ajaarvestuses, astronoomias ja valitsussüsteemis tulenesid nende kahe teineteisest kaugel paiknenud keskuse kaubandussuhetest. Hiina kaupmehed reisisid maismaateid mööda läbi Turkestani Mesopotaamiasse juba sumerite ajal. See vahetus ei olnud muidugi ühepoolne — sellest sai suurt kasu Eufraati org, samuti Gangese madaliku elanikkond. Ent kolmandal aastatuhandel enne Kristust toimunud kliimamuutused ja nomaadide sissetungid vähendasid tunduvalt mööda Kesk-Aasia karavaniteid kulgenud kaubanduse mahtu.

8. HIINA HILISEM TSIVILISATSIOON

¹ Kui punane inimene kannatas ülemäärase sõjategevuse tõttu, siis hiinlaste kohta võib öelda, et nende riikluse arengut lükkas edasi Aasia-vallutuste põhjalikkus. Neil oli suur rassisolidaarsuse potentsiaal, kuid see jäi päriselt välja arenemata, sest puudus pidev stiimul alalise välisagressiooniohu näol.

² Kui Ida-Aasia vallutamine oli lõpule viidud, hakkas iidne militaarriik järk-järgult lagunema — kunagised sõjad olid unustatud. Kangelaslikust võitlusest punase rassiga olid alles vaid hägused legendid iidsetest lahingutest vibuküttidest rahvastega. Hiinlased hakkasid juba varakult põllundusega tegelema, mis tugevdas veelgi nende rahumeelseid kalduvusi ning põllunduse seisukohalt väga soodne maa ja rahvaarvu suhe tegi elu riigis veelgi rahulikumaks.

³ Teadlikkus varasematest saavutustest (mis praegu on mõnevõrra vähenenud), valdavalt põllundusega tegeleva rahva konservatiivsus ja hästiarenenud perekonnaelu viisid koos esivanemate sügavale austamisele, mis kulmineerus möödunud aegade inimeste nii hardas austamises, et see oli juba peaaegu nende palveldamine. Peaaegu samasugune suhtumine valitses Euroopa valgete rasside seas umbes viissada aastat pärast Kreeka-Rooma tsivilisatsiooni lagunemist.

⁴ Usk „Ainsasse Töesse” ja selle palveldamine, nagu õpetas Singlangton, ei surnud kunagi päriselt välja, ent aja möödudes hakkas uue ja kõrgema tõe otsinguid varjutama üha kasvav tendents austada seda, mis oli juba juurdunud. Kollase rassi vaimusuurus kaldus tundmatu otsinguile kõrvale tuntu säilitamisele. Ja seetõttu ongi maailma kunagi kõige kiiremini edasi liikunud tsivilisatsiooni areng seiskunud.

⁵ ¶ 4000 kuni 500 a eKr viidi lõpule kollase rassi poliitiline taasühendamine, ent Jangtse ja Kollase jõe keskused olid kultuuriliidu juba sõlminud. See hili-semate hõimurühmade poliitiline taasühendamine ei toimunud ilma kokkupõrgeteta, kuid sõda ei hinnatud ühiskonnas endiselt; esivanemate palveldamine, üha uued dialektid ja vajaduse puudumine sõjaliste aktsioonide järele paljude aastatuhandete jooksul olid teinud selle rahva eriti rahumeelseks.

⁶ Vaatamata suutmatusle viia lõpule arenenud riikluse paljutootav varane arenguetapp, liikus kollane rass tsivilisatsiooni kunstide viljelemisel üha edasi, eriti põllunduse ja aianduse valdkonnas. Shenxi ja Henani põllumeeste veeprobleemi lahendamine nõudis rühmade koostööd. Need niisutusega ja pinnase säilitamisega seotud mured aitasid üsna suurel määral kaasa põllumeeste omavahelisele sõltuvusele ja sellest tulenevalt rahu edendamisele.

⁷ Kirjaoskuse areng ja koolide asutamine hakkasid peagi ennenägematus ulatuses soodustama teadmiste levikut, kuid raskesti omandatav mõistekirjasüsteem pani vaatamata trükikunsti varasele leiutamisele õpetatud klassidele arvulise piiri. Ja mis kõige halvem, jätkus kiire sotsiaalne standardiseerumine ja religioosne-filosoofiline dogmatiseerumine. Esivanemate austamise religioosse arengu muutis veelgi keerukamaks hulk sellega liituvaid palveldamisega seotud ebauske, kuid tõelise Jumala-kontseptsiooni jäljed jäid Shang-ti üleriigilises kummardamises pikaks ajaks püsima.

⁸ Esivanemate harda austamise suureks nõrkuseks on, et see edendab tagasivaatavat filosoofiat. Kui mõistlik ka ei oleks minevikust tarkust koguda, on siiski rumal pidada minevikku ainsaks tõeallikaks. Tõde on suhteline ja avarduv: see *elab* alati olevikus, omandades uue väljenduse igas põlvkonnas — isegi igas inimelus.

⁹ Esivanemate austamise väga tugev külg on perekonna väärtustamine. Hiina kultuuri hämmastav stabiilsus ja püsivus tuleneb perekonna suurest tähtsusest, sest tsivilisatsioon sõltub otseselt perekonna tõhusast funktsioneerimisest; Hiinas omandas perekond ühiskondliku tähtsuse, isegi religioosse tähenduse, milleni on jõudnud vaid vähesed teised rahvad.

¹⁰ Laste andumus ja perekonnatruudus, mida kasvav esivanematekultus nõudis, kindlustas kõrgelt arenenud perekonnasuhete ja kestvate perekonnarühmade väljakujunemise, mis omakorda soodustas järgmistegude tegurite arengut tsivilisatsiooni säilitamisel:

¹¹ 1. vara ja rikkuse säilitamine;

¹² 2. mitme põlvkonna kogemuste liitmine;

¹³ 3. laste tõhus harimine minevikukunstide ja -teaduste alal;

¹⁴ 4. tugeva kohusetunde arenemine, moraali tugevnemine ja üha kasvav eetiline tundlikkus.

¹⁵ ¶ Hiina tsivilisatsiooni kujunemisperiood, mis algas andiitide tulekuga, jätkus kuni suure eetilise, kõlbelse ja poolreligioosse ärkamiseni kuuendal sajandil enne Kristust. Hiina pärimustes on säilinud ähmaseid mälestusi minevikus toimunud arengust: üleminekust emaperekonnalt isaperekonnale, põllunduse algusest, arhitektuuri tekkest, tootmise alustamisest — kõigest sellest jutustatakse järgemööda. Ning käesolev jutustus annab täpsemini kui ükski teine samalaadne luugu pildi selle suurepärase rahva suurejoonelisest tõusust kõrgemale barbarite tasemelt. Selle ajaga jõudis hiina rahvas algelisest agrarühiskonnast kõrgema ühiskonnakorrani, millesse kuulusid linnad, tootmine, metallitöötlamine, kaubavahetus, valitsus, kirjaoskus, matemaatika, kunstid, teadus ja trükikunst.

¹⁶ Ja nii on kollase rassi iidne tsivilisatsioon püsinud sajandeid. Esimesed tähtsad edusammud tehti Hiina kultuuris juba peaaegu nelikümmend tuhat aastat tagasi ja kuigi on toimunud ka palju tagasilangusi, pakub Hani poegade tsivilisatsioon kõige katkematu pildi pidevast edasiliikumisest kuni kahekümneenda sajandini. Valge rassi tehniline ja usuline areng on olnud kõrge, kuid nad pole kunagi ületanud hiinlasi perekonnatruuduse, rühmaetika ega isikliku moraaliga poolest.

¹⁷ See iidne kultuur on andnud suure panuse inimliku õnne saavutamisse, selle saavutuste õnnistusest on osa saanud miljonid inimolendid. Sajandeid on see suur tsivilisatsioon puhanud kunagistel loorberitel, kuid on nüüd ärkamas, et näha taas sureliku eksistentsi transtsendentseid sihte ja alustada uuesti lakka-matut võitlust lõputu progressi eest.

¹⁸ [Esitanud Neadoni Peaingel.]